

Vooruitgang

Tussen twee torens van glas en staal sijpelen de eerste zonnestrallen op het dak van het winkelcentrum, als gezanten van het ochtendgloren. De hemel, bespikkeld met speldenprikken van licht, verschiet van kleur. Zwart wordt paars, vervolgens roze en tenslotte blauw.

Vanaf de zandheuvel waar eens ons landhuis stond kijk ik uit over het parkeerterrein. Beneden zak ik door mijn knieën en buig me over een snipper aarde, ingedamd door klinkers en beton. Het silhouet van een bloempje maakt zich los uit de donkere achtergrond. Ze heeft haar witte blaadjes als bescherming tegen de koude nacht om het gele hart geslagen. Ik kijk en wacht en kijk en wacht totdat ze zich opent voor weer een nieuwe dag. Beeld ik het me in of richt ze zich ook een beetje naar mij?

Ik kom overeind, stram en oud. De zon zet er de vaart achter, zijn licht te verblindend om nog in te kijken. In de verte rolt het eerste blik de vlakte van asfalt op in een walm van uitlaatgassen.

De echo van vervlogen tijden weerkaatst tussen de bebouwing. Vanaf de plek waar eens de vijver lag klinkt opnieuw haar lachen. Ik hoor kikkers kwaken op de bladeren van lotus en waterlelie, zie ze in schoolslag wegzwemmen van onze in het water bungelende voeten. Links voor me staan de beuken met donkerrode bladeren, in hun kruinen de takken als bogen van een kathedraal. Zomers lang bieden ze ons hun koele schaduw. En daar, waar die rode Peugeot nu parkeert – of is het een Toyota – cultiveren onze groene vingers monnikskap en akelei. In de verdwenen hoek ertegenover snoeien we egelantier en passiebloem en lavendel.

De schutting, gestoffeerd met bruidssluier en klimrozen, moest wijken voor een stalen hek met de rood-witte slagboom als genadeslag van onteigenen en uitbreiden. Van nodeloos verlies. Van vooruitgang.

Hoe lang sta ik hier? Vijf minuten? Twee uur? Drie kwartier? Het parkeerterrein stroomt vol met auto's, sommige in felle kleuren als valse verwijzingen naar hoe mooi het hier eens was. Naar hoe mooi zij was.

Thuis gooi ik het raam van mijn kleine seniorenappartement wagenwijd open en roep haar naam. Madelief!